

LIBERTATEA

Foale pentru săteni și muncitori, întemeiată la Orăștie în anul 1902

Director sufletesc:
† Dr. ION I. MOȚA
Director vremelnic:
Dr. IOAN MOȚA

Cererile de abonare și banii
pentru foale se trimit pe adresa:
Admin. „LIBERTATEA” Moja
BUCUREȘTI L, Calea Victoriei 68.

„Libertatea” este
Proprietatea familiei moștenitoare
a lui Ion I. Moja
ABONAMENTUL: 120 lei pe an,
60 lei pe 1/2 an și 20 lei pe 1/4 an

Orice scrisori pentru Redacție
să se trimită pe adresa:
RED. „LIBERTATEA”, ORĂȘTIE
Jud. Hunedoara

Apare
în fiecare săptămână
2 lei

De nou Guvern Tătărescu Cu sprijinul dlui Dr. Al. Vaida

— Dar cu mai mult sprijin... legionar! —

Nu vă speriați de cuvântul acesta din urmă. El e vădit și adevărat pentru tot cel ce privește lucrurile mai în adâncul lor. Iată cum:

»Legiunea«, sau Partidul „Totul pentru Țară”, sporește și se întărește zi de zi văzând cu ochii. Și lumea veche, cu năvălile ei, e cuprinsă de griji ce n'o mai lasă să doarmă, că această »legiune« prea se apropie cu repeziciune de tren accelerat, ba rapid, de locul înălțat pe care stau atotputernicii cărmuitori de țară. Il impresionează din toate părțile, înaintând spre el, până ce într-o bună zi, se vor vedea prinși în cercul ei de fer, și vor fi izgoniți de pe fericitul loc... De aceea atâta încordare de puteri și căutare de sprijinuri, pentru a întârzia cât se poate mai mult sosirea acelei zile!

Di Tătărescu, după ce a înlăturat pe Mihalache cu Lupul și Madgearul său, — și asta bine a pus-o la cale, — nădăduia să vie iară dsa la putere încă 4 ani. Dar fiindcă în cei 4 ani trecuți, s'a cam focit prin cunoscuta dsale guvernare, îi trebuiau acum proptele noi, proaspete în puteri, netocite, cari să aducă guvernului sânge nou, încât să poată sta mai departe în picioare. Insuși M. Sa Regele îi ceruse asta. Și di Tătărescu nădăduia să găsească doritul sprijin în trei patru partide: a dlui George Brătian, a dlui Vaida, alui Gr. Iunian și a dlui Iorga. Dar două din acestea îi răspunseră repede: Nu! Și di Tătărescu simți că se clătina scândurile sub picioarele sale. Iși zise: Vai, vai! De nu mă ajută nici celelalte două, e rău. Și s'a făcut luntre și punte, ca pe aceste două să le câștige, pentru a nu cădea și dsa. Nu s'a mai uitat la programele lor, cari au unele puncte foarte potrivnice programului și finutei partidului liberal, cel azi atât de îngăduitor față de străini și mai ales față de jidani, — ci s'a ținut de dansule cu amândouă mâinile să meargă împreună, fie și așa cum sunt, — că tot nu-s așa vrășmașe, ca ce va urma, dacă nu iau ei, liberalii, cârma țării.

Di Iorga și di Vaida au îngăduit stăruințelor de împreună lucrare a dlui Tătărescu, și d-sa a putut arăta acum M. S. Regelui, că are doi sprijinitori, și se simte întărit pentru a putea cârmui mai departe. Cu di Iorga a ajuns la înțelegere, dându-i 2 scaune de miniștri și 15 scaune în parlament; cu di Vaida dându-i 50 de scaune în parlament (35 deputați și 15 senatori).

Cum vedem noi lucrul acesta? Iată cum: Cei hotărâtori azi asupra sorții politice în țară, au văzut și văd, că puternica mișcare națională-creștină, mai ales cea legionară, care cuprinde și aprinde tot mai multe inimi în toată țara, vine viforoasă, ca să schimbe vechile stăpâniri cele cap-plecat străinismului și indeosebi puterilor ascunse ale evreismului, și că zilele lor, a vechilor stăpâniri de acest fel, sunt numărâte! De aceea, ca să întârzie acea venire, au primit în sânul lor două patruțe înainte mergătoare ale mișcării de dreapta, — ca să creadă lumea că și ei, cei cu vechi năravuri, voesc să se îndrepteze, și așa să-i mai creadă și să-i mai lase la conducere.

Așa trebuie să fie. Căci noi vedem pe di Iorga scriind tot așa de aspru împotriva năvalei evrești în viața noastră de stat, ca și până a nu fi părtaș, prin cei doi miniștri ai săi, în guvern. Iar pe di Vaida încă nu-l putem bănuși, că acum va cânta pe aceleași strune cu guvernul de mai înainte, atât de îngăduitor îndrăznelilor evrești.

Noi credem dară, că guvernul cel nou Tătărescu, dacă a poștit, ba a rugat mult, pe cele 2 par-

(Continuare în pag. 3)

Un dar adânc grăitor făcut Legiunii

Toți cunosc bălăia dusă de legionarii din Partidul „Totul pentru Țară”, pentru adunarea fierului vechiu. Lucrurile merg bine și până acum s'a adunat fier mult, milioane de kilograme. Se va da, astfel, o cruntă lovitură negoțului jidovesc. Legionarii din toată țara dau cu toată bucuria sufletului lor, tot ce au și tot ce pot aduna de pela Români de inimă.

Zilele trecute s'a întâmplat ceva neașteptat de frumos.

Un viitor preot, d. Gh. Dimitriu, crezând că numai Legiunea va pune Biserica pe temelia adevăratelor credințe și obiceiuri creștinești străbune și fiind de multă vreme bun prieten al legionarilor, nu s'a mai putut răbda și a cerut înscrierea, împreună cu soția sa, în seria care poartă numele viteazului general Cantacuzino — Grănicerul, mort cu aproape 40 zile în urmă.

Ca dar și semn al dragostei lor pentru Legiune, tinerii soți și-au trimis inelele de nuntă, însoțite de o mișcătoare scrisoare.

La scrisoarea lor, d. Corneliu Zelea Codreanu a dat următorul răspuns:

Buc. Nov. 18

Am primit scrisoarea și darul așa de scump, cele două inele de aur, inele de nuntă.

Fiți bine primiți în ale noastre rânduri legionare.

Ați venit cu sufletul plin, așa să se împlinească în lume tot ce Dumnezeu a hărăzit ca misiune generației legionare a României.

Inelele însă, vă rog să-mi permiteți să le păstrez, spre a vi le înapoia la prima ocazie, pentru a vi le cere mai târziu, când nația noastră va avea nevoie de ele.

Cu mult drag,
CORNELIU Z. CODREANU

Frumoasă pildă au dat noii înscriși în Legiune și pline de tâlc sunt rândurile din scrisoarea d-lui Corneliu Z. Codreanu.

LEGIONARI!

„Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii”!

Căci noi și noi ispite vă pasc! Aflăm dela oameni foarte aproape de cei dela putere și pe cari îi socotim de bună-credință, că guvernul pregătește Legiunii felurite curse, în cari căzând, el să aibă un înșelător temei, de a lovi iarăși Legiunea în temelia ei, la rădăcinile ei!

Cei mai buni copii ai Legiunii, vor merge prin țară pentru a se arăta popoului, a vedea pe camarazii lor legionari, a sta de vorbă cu ei. Oamenii stăpânirii, unii, dar mai ales agenții puși la cale, vor căuta să le găsească vre-o pricină, vre-o închipuită vină, stare în neregulă, îi vor bănuși cu câte toate, — că-s meșteri căutători de pete în soare, — și-i vor prigoni, îi vor opri în libera lor mișcare, îi vor hărțui pe la deregătorii, pe la posturi de jandarmi, — și ori-ce le vor face, pentru ca aceia, știindu-se nevinovați și în dreptul lor, — să se aprindă, să se împotrivescă, să scape câte-o vorbă aspră, — pentru ca aceia să-i arate și părăsască puternicilor zilei ca: *răsvăriți și răsvăritori!* Iar după pări de acest fel venite din multe părți ale țării, — guvernul să poată spune: Iaca partidul desordinei (nerânduielilor), a răsvăririi împotriva legilor! (ca și cum primarul, notarul sau jandarmul cutare ar fi ei »legea«!) — și să li se pară a avea cuvânt, ca să sugrume de nou Legiunea!

Vor căuta și pot găsi destule prilejuri de acestea la adunările legionare, hărțuind pe unii sau pe alții până-i scot din sărite! De

pildă, chiar ordinul circular al Ministerului de Interne, dat privitor la paza buneii rânduieli în jurul adunărilor electorale, spune că adunările *se pot ținea: în săli închise sau în aer liber!* Totuși în mai multe locuri, deregătorii județeni sau ai orașelor, au spus, cu dela sine putere: *În aer liber nu vă dau voie să țineți adunarea!...*

Ce-i asta? E provocare, e călcarea volnică a dreptului tău, făcută anume ca tu să te aprinzi, să spui: nu mă supun, căci opreliștea e nelegiuită! Și el te va pârî la mai mari, ca »răsvărit«, »nesupus«, bun de aruncat în temniță! Cel ai tăi, văzând nedreptatea, se aprind și ei, pășesc să te apere, — și pricina e gata! Ei te-au provocat, și tu ești pricinașul!

Așa-i acum! Așa te atăță agenții vicleni, ca să le cazi în cursă.

Nu vă dați prinși în cursă. Nu răspunde nesocotinței lor cu nesocotința ta, că-i bucuri. »Fiți înțelepți ca șerpii și blânzi ca porumbii«. Ce nu poți face azi vei face-o mâine. Ori-ce volnicie stârnește nemulțumirea celor cu cap bun și inimă curată. Orice »pedecă« nedreaptă, nu trebuie să te slăbească, ci să te întărească! Treci pe lângă jaratecul ce ți-l pune în cale, înconjurându-l.

Mergi liniștit și tăcut spre ținta ta!

Să știi că în aceste zile blestemate, nu cu strigătul, nu cu ridicarea pumnului, se câștigă lupta, ci cu singurul »gionț« ce merge oblu în țintă: cu *votul*, pe care să-l dai unde trebuie — numai cu acela lovesti și biruești!

Arabil vestesc „războiul sfânt”

Frământări ale Arabilor în Palestina sunt mari. Conducătorii lor au hotărât începerea »războiului sfânt« — pentru adunarea la un loc a tuturor Arabilor din Asia și din Africa — dacă starea din Palestina va fi deslegată mai mult în folosul jidovilor de acolo, nemulțumind pe Arabi.

Se spune că Iby Saud,

regele Arabilor, nu se va mai duce anul acesta la Mecca, — orașul de închinăciune al credincioșilor lui Mohamed, — ca semn al nemulțumirii sale.

Iby Saud s'ar teme ca nu cumva Anglia să țină pentru folosul ei un port la Marea Roșie pe care îl cere și el. De aci încordarea.

— 0 —

Viața Legionară

O minune a înfăptuirilor legionare

Pe Valea Murășului, aproape de comuna ZAM (județul Hunedoarei), se găsește un sat de abia vre-o 60 de familii, carele ca biserică, e numai filie la parhia Zam. În acest sătuc un învățător foarte harnic și credincios, I. Popescu, legionar însușește, s'a hotărât să facă o minune legionară: să zidească, cu ajutorul fraților săi camarazi din județ sărmanilor oameni o BISERICĂ. A dat vorba între camarazi și acela i au răspuns frumos. În vara anului 1935 s'au pus pe lucru. La început 10-12 inși. Lumea nepricéptoare, când i-a văzut săpând la șanșuri, pe-o coastă de deal, credea că se joacă, nu i lua în serios. Dar „joaca” lor, tot mai mult făcea lumea să-și deschidă ochii mari, văzând că aceștia nu glumesc, ci sapă fundamente puternice pentru o biserică! Și veneau tot mai mulți legionari la lucru. Unii plecau, alții veneau, dar lucru sporea minunat. În vara aceea au leșit cu zidurile din pământ, în vara a doua (1936) biserică a junse pusă sub coperiș. Iar în anul de față fu tencuită, și se puseră ușile, ferestrele, fu mobilată în lăuntrul.

și Dumineca trecută în 14 Nov. ea a fost sfințită și dată credinciosului popor, ca loc de adăncă închinare lui Dumnezeu.

A sfințit-o un sobor de 24 preoți în frunte cu Păr. Protopop MORARIU din Dobru, ca delegat (Incredințat) al înalt Preasfințitului Mitropolitului.

Au venit roșii mari de legionari din tot județul, de au sărbătorit biruința muncii cele sfinte și sfințitoare a lor, a tuturor, întrupate în prea frumoasa biserică!

Au început lucrarea fără a avea un ban în buzunar sau o pâine în traistă. Că așa-s acești dragi frați ai noștri, legionarii, se apucă de lucruri mari, numai cu nădejde în Dumnezeu, și Dumnezeu îi ajută! Lumea bună și drept judecătoare văzând hărnicia

BISERICA DIN TĂMĂȘEȘTI

lor și pilda strălucită ce o dau, lucrând ei înșiși cu mâinile lor, — începe a i ajuta, a le trimite hrană, a le da ajutor cu material de lucru, — și-i vezi, pe ei, cari au pornit cu nimic, înfăptuind lucrări nebănuite.

Priviți mai sus minunata biserică. Ar putea fi podoabă unei comune mari, — nu numai unui sătuc sărac ca Tămășești!

În ziua sfințirii a curs lumea multă spre micul sat. În chip se vede mulțimea ce o înconjură așteptând pe preoții sfințitori, — cari le-au adus mare mângâiere sufletească și legionarilor mari laude, iar lui Dzeu pleacă mulțumire și închinare.

Legionarii! Fiți mândri de înfăptuirile voastre pilduitoare, — și lăudați pe Dzeu, care vă va ajuta să faceți și Tării la timpul său, astfel de mari bucurii!

INTRUNIREA DIN PLASA LITENI

Cuiburile de legionari din plasa Liteni, (J. Baia), s'au întâlnit Duminecă, 3 Octombrie, în biserică din Giurgești, având în mijlocul lor pe șeful județului Baia, Dl avocat Ion Turcanu. S'a oficiat un parastas de doi preoți pentru Moja și Marin. După masă s'au dus în pădurea din apropiere și au ținut o frumoasă ședință de cuib.

A vorbit șeful plășii Ioan Enache, care fiind defașat în altă parte a județului și a luat rămas bun de la camarazi!

Dl Ion Turcanu urmând ședința, aduce la cunoștință ordinele dela centru. Dă instrucțiuni de organizarea luptei legionare în vederea șederilor.

Correspondent.

DIN BRAȘOV

Cuibul „13 Februarie” din Brașov aduce mulțumire părintelui Dumitru Tohăneanu dela Biserica „Blumăna” pentru munca ce o depune pentru înierirea muncitorească din acest oraș.

Cu credință în Dumnezeu și iubire de neam, muncește pentru dezvoltarea în drumul bun a înieririi române umblând din cămin în cămin, înfăptuind societăți tinerești, și făcând educație viitorilor ostași, în ideea națională.

Și Sa sprijinește cu putere generația de sacrificiu! Legionarii li dorim multă sănătate.

Șeful cuibului „13 Februarie”.

DIN JUD. BACĂU

Pe valea Tazlăului-Sărat, (Bacău), la 3 Octombrie, s'a făcut parastasul de jumătate de an în cinstea martirilor Moja și Marin.

Legionarii, din cuiburile: „Zemeș”, „Schimbarea la față” și „Veșnicul Dinga”, îmbrăcați în costume naționale, au făcut frontul în curtea Bisericii, având de față frumoasele tablouri, ale mucenicilor, Moja și Marin.

A vorbit cu multă căldură Sf Sa Pr. Const. Gălușcă și legionarul Petrică En. Maftei.

profesor secundar, prețuind marea sa jertfă.

La urmă, muncitorii legionari au cântat duosul „Imn al legionarilor căzuți”. Lumea a plecat cu lacrimi în ochi. După masă legionarii au avut o frumoasă ședință la care au ascultat cuvintele legionarului prof. P. E. Maftei.

Pentru acest parastas, muncitorii legionari, au fost ajutați, cu ofrande de: D na Catalina A. Dârlău, Dl Gogu Dumitrescu și camaradul legionar Petrică En. Maftei.

Tazlău-Sărat 3 Oct. 1937.

Cristian P. Dârlău
șef al cuibului „Zemeș”

În comuna Bârcea (Tucui) legionarii localnici au săpat o fântână și din buzunarele lor sărace, au ajutat pentru cumpărarea butoarelor de ciment și a celor de lipsă pentru zidirea fântânii. În ziua de 26 Octombrie a avut loc sfințirea apei și a muncii lor. Au luat parte peste 100 legionari și un număr mare de locuitori ai acestei comuni. Sîrba s'a încheiat cu cântece legionare! Cu noi este Dzeu!

Adăptator.

— La Baia (Jud. Buzău) a avut loc Duminecă 31 Oct. o frumoasă manifestație legionară. Garnizoanele Cărpiniștea și Beceni au făcut un marș legionar prin comunele Beciu, Valea Corbului și Baia. Act camaraderească întâlnire. Ședința s'a ținut pe o colină din

oare — nu prea avea nume bun, fiind locuit de oameni gata de gălceavă.

Tatăl lui Mussolini după ce și-a găsit de lucru, a început să răspândească idei socialiste prin sat. Ba chiar a strâns o seamă de oameni în jurul său. Polș a prinzând de veste, i a spart „tovărășia”. Copilul fierarului, Benito, a început să buchisească în abecedar încă dela vârsta de 4-5 ani. Deprinzând ușor totul, izbuti în scurtă vreme să citească destul de curat. Între 6-9 ani, Mussolini urmă școala primară. Mai întâi la mama sa, care era învățătoare, apoi la un profesor din sat, anume Silvio Marani.

Benito nu prea era un copil liniștit. Dimpotrivă, era mare bălăuș și stengar. De multe ori se'nforcea acasă cu capul spart. Se mai pricepea Benito — după cum tot el povestește într'altă scrisoare — și la mici „hoji de câmp”. Mergea des pe la biserică, împreună cu mama sa, care era foarte religioasă. — Mirosul de tămâie și cântecul preoților, îi mișcau adânc. A avut o copilărie tristă. Sau, mai bine zis, n'a prea avut copilărie. Mussolini nu are nici măcar o fotografie din toată copilăria lui sărmană.

În casa fierarului, a tatălui său, și masa era săracă. Carnea și mâncărurile alese nu

ograda unui legionar. A vorbit învățătorul C. Cocloabă, Vințilă Vodă, despre: „Mișcarea legionară și misiunea ei”; apoi Titel Neagu, arătând importanța comerțului legionar și lupta deschisă între comerțul iidovesc și mișcarea legionară.

Nu mai zicem „frunză verde”

Nu mai zicem frunză verde, Bogăția ni se pierde...
Jale grea, suspin amar
Din hotar pără'n hotar.
Sa ridică'n hoide spini
Că ne-a pedidit străinu! —
Geme'n lanț păgân creștinu!

Pieacă rodul din hambare
În străine buzunare.
Rugnește coasa'n cui
Și nu stacă nicidecum
Lacrima Românilui
Aruncat, sărac, în drum.

Iată însă veste mare,
Se porni din depărtare.
Jertfă sfință rumânească
Vine să ne izbăvească.
Hăi, în Spania, departe,
— Cum se scrie azi în carte —
Jertfă Neamului creștin
S'au dat Moja și Marin.

Sfânt și vitejesc frumos
Pentru crucea lui Hristos.
De-azi 'nainte va să piară
Comunismul de prin țară
Și biestemul iidovesc
Din ogorul strămoșesc.

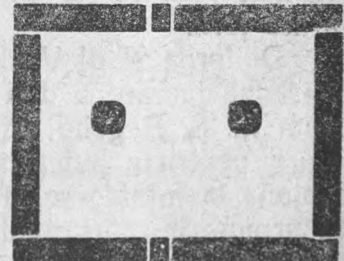
Țara noastră românească
Să nu mai fie robită
Și de aur jefuită.
Ci să crească,
Să'n floarească
Peste vremi să'mpărățească.

Legionarii să ridice
Holde mari, bogate spice.
Munții să ni-l desrobească
Și să cânte'n legea dreaptă:
Căpitanul să trăiască!
Așa cum poporul așteaptă.

S risă He, Doamne'n țară
Biruința în ogoare.
Să ne scape de ocară
Și de lanțul cel străin
Jertfa tinereții'n floare
A lui Moja și Marin.

IOAN MAGHEȚ
leg. cuibul „Ilie Gârnoașă”
com. Boldur-Severin

Semnul pentru alegeri a Partidului „Totul Pt. Țară” (LEGIUNEA)

adecă fereastra cu două puncte,
ca doi ochi vii în ea.

Taina vieții lui Mussolini și a biruințelor lui

Sunt oameni a căror viață poate fi adânc pilduitoare pentru rânduirea vieții noastre, a ceorlalți. Unul dintre acești oameni blagosloviți de Dzeu cu toate darurile este Benito Mussolini, minunatul conducător al Italiei de azi. Socotim de folos o cercetare a vieții marelui bărbat italian. S'au împlinit decurând cincisprezece ani de când în Italia stăpânește credința mântuitoare a „fascismului”. Tot binele care s'a făcut în acești cincisprezece ani se datorește unui singur om care a avut, după cum vom vedea, o viață plină

de necazuri la început.

Mussolini s'a născut în 29 Iulie 1883, într'o zi de Duminecă, la orele 2 după amiază. Ca un semn dumnezeesc, marile conducători de azi s'a născut tocmai în ziua când se sărbătorea hramul bisericii din Predappio, un sat depe câmpia Ion Forli. Tatăl lui Mussolini, Alexandru, nu știa carte. El a învățat meseria de fierar în satul Dovadola, iar după ce a fost săpân deplin pe meșteșugul lui, și-a deschis un atelier de fierărie la Dovia. Sătul acesta — după cum spune însuși Mussolini într'o scri-

se prea vedeau la masă nici chiar în zilele de sărbătoare. Cea dintâi cafea pe care a gustat o Mussolini a fost la vârsta de 20 ani. Până și la școală era așezat în banca modestă a copiilor săraci. Avea însă o bogăție mare — puterea. — Se răsvrăta deso-l, împărțea pumni, și cel drept, mai primea și el. Ii stăpâna însă pe toți.

Pentru năzdrăvăniile și bălăile lui, demultele era dat afară din școală. Venta atunci Doamna Rosa — învățătoarea din Predappio, mama lui Mussolini — și răscumpăra vina copilului cu o lacrimă de mamă. Așa începe copilăria tristă a lui Mussolini. Prin multe necazuri va mai trece viștăarul de fierar până când va stăpâni Italia.

(Va urma). Valeriu Cărdă

Cum a ajuns împăratul Abisinieii

Dela împărăție, la sărăcie lucie. Singura avere a Negusului, casa și automobilul, se vor vinde

Negusul, așa cum l se mai zice Iosului împărat al Abisinieii (Etiopia), a ajuns rău de tot. Trăiește la Londra, în capitala Angliei, ducând o viață de om sărac. Și-a vândut toată argințeria pe care o trebuința la marile ospete când era împărat la Adis-Abbaba, cu o parte din bani cumpărându-și casa ce o are și azi.

Se știe că Negusul a făcut focul Angliei în războiul cu Italia. Anglia i-a dat multe asigurări că în războiul etiopian Italianii nu vor putea să învingă; pe de altă parte, Societatea Națiunilor dela Geneva spunea că va opri pe Italiani și nu i va lăsa să cucerască Abisinia.

Așa că Negusul, încrezându-se mult în prietenia Englezilor, a purtat război cu Italianii. Urmările se știu de toată lumea. Armata din Etiopia, mai săracă, neștitoare într'ale războiului, a pierdut în fața Italianilor, iar împăratul a văzut silit să și părăsească țara și să pribegască prin lume.

Englezii după ce au văzut că socotelile lor au ieșit pe dos au lăsat ne bleful Negus

în mijlocul drumului. Lig. Națiunilor, ca întotdeauna, tot așa a făcut.

Împăratul Abisinieii, care n'a vrut să rămână pe tronul lui sub conducerea Italianilor — așa cum aceștia i-au propus — s'a lăsat prins de mincuni și crezând că tot va mai fi împărat într'o zi, s'a așezat la Londra.

Vremea a trecut, stăpânirea Italiană s'a înțipit tot mai mult în Etiopia iar banii Negusului se împuștau odată cu trecerea zilelor.

Cei vre'o 22 de credincioși cari i-au mai rămas dintre curtenii lui de altădată, trăiesc la un loc cu împăratul.

Negusul, Haile Selasie, cum de fapt îl cheamă, n'are nici lemne de ajuns pentru încălzirea tuturor odăilor. Uneori se adună cu toții într'o singură cămărușă și când nu mai zice focul își sulfă în degete, ca să se încălzească. Acum vrea să și vândă casa și automobilul. Tristă soartă i-a fost hărăzită bietului împărat și amar își plătește încrederea pe care a avut-o în Englezi.

Și ce-i mai trist, își poartă sărăcia lucie tocmat pe drumurile Angliei...

DE PRIN ȚARA NOASTRĂ, BUNĂ CREȘTINĂ!

Crucea de drum din Năsăud

ridicată de Colocelul Antonu Nicolae

La începutul războiului mare trecut, Căpitanul Antonu Nicolae comanda în fosta armată austro-ungară, o companie de mitralieră, din cele patru câte erau la un Regiment. — În Galizia, în luptele de mișcare, mitralierile erau finta trăgătorilor și în deosebi a artileriei ruse, așa că, din cei patru comandanți, datorită acestui fapt, au căzut doi morți și unul greu rănit. Era lucru firesc să și vadă zilele numărăie și căpitanul român Antonu. Din retragerea dela Lemberg, acest căpitan a ajuns într'o grea cumpănă suflătoare, întrucât în temeiul unui ordin pentru așezarea mitralierilor, trebuia să dărâme o cruce de pe un deal.

Ajunș la locul dat, cu tot ordinul primit „credința moștenită” și aducerile aminte a copilăriei, când lângă crucea de drum din Năsăud i-s'a îalmăcit credința de către tatăl său, fost Căpitan în graniță, cu povaja pentru a cere la necaz ajutorul lui Dumnezeu. Toate acestea au ajutat că, fără a dărâma crucea, s'a ocupat poziția cu adânci rugăciuni de „Doamne ajută” și făcând făgăduința pe după război, de a ridica altă cruce mai potrivită pe acel loc.

Dacă până atunci prevedea și era înpăcat cu moartea ce-l aștepta, din clipa acea și a făcut o schimbare în presimțul său, crezând tare, că nu va rămâne pe câmpul de luptă! Așa a și fost, că a scăpat teafăr de război cu toate că a fost de 3 ori rănit, la cea din urmă rănire, căzând în prinoare rusească, de unde a fugit, fiind apoi prins lângă Dom, arestat și trecut prin pușcări în drumul spre Siberia, până la Irkutsk, unde a fost 1/2 an închis și de unde în anul 1917 iarăș a scăpat fugind. Sosit acasă a avut cinstea, ca și strămoșii și părinții lui, a conduce poporul și a comanda Garda Națională din județul său natal, după prăbușirea imperiului.

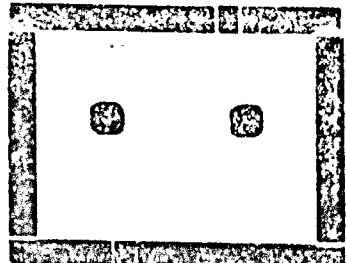
Trecut prin toate neajunsurile și rămas iare în credința sa, ca semn de mulțumire lui Dumnezeu, a ridicat din averea sa, pe locul unde odinioară sta vechea cruce de lemn, o monumentală Cruce din beton armat în stilul românesc. De pe un postament de 12 mtr. cu înălțimea ei de 7.1/2 mtr. stăpânește drumul Rodnei și al Bistriței.

E pusă întru amintirea soțel sale, Domnica Chirlop, cunoscută luptătoare a Moșilor.

Trecând de curând prin Năsăud am văzut și fotografiată această măreață cruce, ridicată de un ostaș grănicer — fost Comandant de Jandarmi, ubilor, n' n' lăcere, de frumoase fapte creștinești.

D. L. P.

Semnul pentru alegerea PARTIDULUI «TOTUL PENTRU ȚARĂ» (LEGIUNEA)

vedeți ferestra, cu două puncte, ca doi ochi vii, în ca.

Bolșevicii își vără ghiara până în India!

Bolșevicii din Rusia nu se asâmpără de fel. Ei caută să turbure liniștea țării or de pe întregul glob. Acum de curând, s'au amestecat până și în treburile Indiei. Câteva organizații de muncitori din Bombay, un pînă al țării amintite, s'au pus în grevă, ne mai voind să lucreze.

Unde trebuie să căutăm fălcul acestor lucrături bolșevice?

Se știe că în vremea din urmă Anglia și a trimis soli pe lângă guvernul naționalist spaniol al gene-

ralului Franco. Treaba asta nu i-a prea căzut cu tronc la inimă Rusiei bolșevice, pentru că în Spania lucrează mai mult comuniștii după îndemnul dela Moscova. Acuma Rusia vrea să se răzbune tocmai în India, deoarece se știe că această țară depărtată din Asia, se găsește, aproape în întregime, sub stăpânirea Angliei.

Și bolșevicii cred că în felul acesta, doar-doar s'o îndupleca Anglia și, de voie de nevoie, se va prinde iar în jocul lor.

Pildă pentru toată lumea

Poate că s'a trecut fără prea multă băgare de seamă pe lângă o întâmplare mult pilduitoare. Anume, când s'au fixat listele de candidați ai partidului „Totul pentru Țară” pentru locurile de deputați în Casa Țării, lucrurile au mers foarte repede. Numai două ceasuri și înțelegerea a fost deplină. Gâlceava obișnuită la partidele politice n'a avut ce căuta acolo. Vorbă multă iarăș n'a fost, deoarece nimeni nu venia să câștige ceva pentru el însuși. Toți voiau să și facă datoria față

de țară. Înainte de începerea lucrărilor, legionarii s'au adunat, rânduți ostășește, în jurul mormântului lui Ionel Moța și Vasile Marin, cerând paza celor morți și luând puteri de luptă dela toți camarazii căzuți în luptă sau în credință legionară. Numai după ce toți au răspuns Prezent! — vii și morți — s'a început, între cântece și gânduri curate, întocmirea statornică a listelor.

Alți oameni, după cum vedeți, oameni noi cari vestesc vremuri bune.

Bucurii literare

Fiindcă în paginile tipărite și risipite printre dornicii de cetire, se împarte sufletul gânditorilor, — și cel bun și cel rău, astăzi mai mult rău, decât bun! — e firesc să avem bucurie când vedem ivindu-se în câmpul muncii ce peana câte o revistă, o carte, o foaie nouă, care îți place dela întâia vedere, pentru frumusețea sufletului ce respiră dintr'ansa.

Așa bucurii am avut în timpul din urmă, văzând cei dinții numeri ai revistei „Sânzana”, apărută cu conlucrarea unor pene prețioase ca a dior: C. Gane, gustat și plăcut scriitor, d. Nic. Toftu, prețutul nostru frumos legio-

nar și după întoarcerea dsale din Spania și frunța scriitor în felul lui Creangă; a dlui Mihail Polihroniade, redactor-șef la „Buna-Vestire”, d. I. Diaconescu meșter purtător de penă, și alții, — cari, împreună, ne dau săptămânal o revistă cu suflet năzuitor spre cele mai înalte culmi de curată gândire și bună simțire românească.

— La fel ne-a bucurat apariția revistei „Din mândarea” rod al strădaniilor unui grup de scriitori macedoneni trăind în Țară.

Amândouă sporesc scrierile „de dreapta” și le înalță în însemnătatea lor, prin felul lor îngrijit și pline de alese sămțăminte!

Calendarul „Libertății” pe 1938

Afle iubirii noștri cetitori, că redacția „Libertatea” scoate de sub tipar și în anul de față, pentru anul viitor 1938, un „Calendar” al „Libertății”, calendar legionar și popular!

Va fi foarte îngrijit! Tipărit pe hârtie bună, pe care clișeele (chipurile) să iasă curate, el va fi o pozoabă a casei fiecărui cetitor.

Și ca format va fi mai mare decât cel din anul trecut, și ca întindere, mai bogat. Va fi de felul calendarelor ce le scoteam nainte de război, cunoscutele și mult iubite calendare ale „Foiș Interesante”.

În calendarul nostru pe anul 1938 vom da, pe lângă partea calendaristică și de petrecere și învățătură, și târgurile de țară (bâlcuirile), cu data târgului de vite și apoi a celui de mărfuri (slobod).

În numerii viitori vom arăta ce cuprins va avea. Prețul după mărimea ce va da.

Prin 10—12 Decembre va fi gata și pus în vânzare.

Cei ce doresc a avea mai multe, e bine să ne scrie mai din vreme în cursul acestei luni, cam câte ar dori să aibă? Să trimită înștiințările aici la „Redacția Libertatea” în Orăștie, ca să vedem de va fi nevoie să tipărim mai multe, decât am chibzuit noi să tipărim.

O minune dumnezeiască

Telegramele venite din străinătate ne vestesc o minunată întâmplare, după toate semnele o minune Dumnezeiască. În comuna Bertreville din ținutul Ivetot al Franței se găsea un fag falnic, bătrân ca vremea. Nici moșnegii satului nu-i știa anii. Se pomeniseră din copilărie cu el. Subt poala lui verde se adunau copiii satului la joacă sau se odihneau bătrânii și stăteau la sfat.

Într'o noapte furtunoasă, fagul bătrân a căzut sub povitura trăznetului. În cădere moșneagul copacilor a doborât un alt fag, care avea vre-o 90 ani, mai tânăr deci și mai puternic. Fagului acestuia din urmă i s'a retezat coroana. Pădurarul, a doua zi, a voit

să l taie.

Și atunci s'a întâmplat minunea. Securea pădurarului, repezită cu putere, și-a schimbat drumul făind copacul drept în două și desvelnd, în inima fagului, o prea frumoasă cruce, lungă de vre-o 12 centimetri. În mijlocul crucii se vedea limpede inima Domnului nostru Iisus Hristos.

Sătenii de prin împrejurimi vin să vadă minunea și să se închine. O seamă de învățați deosemena s'au dus la fața locului să cerceteze „întâmplarea” spun ei. Tot mai bine au făcut oamenii simpli cari au venit să se închine, pentru că adevărat semn Dumnezeiesc este crucea din inima fagu ui.

De nou guvern Tătărăscu

— Urmare din pag. 1. —

...ide cu alte vederi, mai românești și mai creștine, decât a celor la cot cu Cagero, — a făcut prin asta un întâi pas, cam sfiit și nu prea dorit, spre dreapta! De ce? De teamă ca alt-fel s'ar putea să vină un val și mai puternic de dreapta, de care vechii politiciani nărăvași, au mari răcori.

E încă mic și frișos pasul, dar avem cea mai bună nădejde, că pe măsură ce mișcarea de dreapta, cea mai de dreapta, care e mișcarea legionară, se întărește, vor înveța și celelalte partide, a sta tot mai drept în fața străinilor tirani cari le umilesc azi atât de mult!

De aceea repetăm: Guvernul nou a dlui Tătărăscu s'a putut infiripa iarăș, numai ajutat de d. Vaida. Dar par'că și mai mult l'a ajutat a mai veni, icoana mare și luminoasă a Legiunii, care se vede crescând-crescând și apropiindu-se în zarel... Și d. Tătărăscu crede că d-sa îi poate fi o pedecă în cale, credința în care tare se va înșela!

„VALUL CARE NU MAI POATE FI OPRIT“...

Sub acest titlu, gazeta „Acțiunea” din Lugoj, redactată de inimoși Români, — vorbind de mișcarea și românizarea Țării, (pentru care luptă cu atâta răbdare și nesocotire a suferințelor, partidele »de dreapta«, printre care Legiunea »Totul pentru țară« ține locul întâi), — scrie următoarele, că cele ce se petrec în jurul nostru,

— »se pot asemăna cu un val nevăzut, puternic, care curăță din calea lui, tot ce e putred și rău mirositor. E valul care crește uimitor ca întindere, îndesare, iușime și mărire a românismului.

La noi Români, mișcarea aceasta vine ca un răsunet din văi, din

munți, de pe câmpiile românești. Și însemnă schimbarea de gândire chiar la câteva dintre grupările noastre politice, cari mai ieri mergeau pe lunecuşul, plăcut pentru nepricepuți, a »democrației« stricătoare.

»Noua viață înseamnă tinerețe. Nu de ani, ci de suflet și de gând înalt. Tinereța morală, este însușirea de căpetenie a Românului de mâne, care va fi: omul jertfei și nu a lăcomiei a toate pentru sine!...

Frații noștri legionari să știe, că mai ales lor le sună aceste cuvinte bune și drepte. Afle și în acestea o încredințare, că — *pe bun drum sunt porniți!* Fie vrednici de el.

—o—

O țară ce se știe apăra

După cum se știe între Germania și între Italia s'a încheiat o înțelegere, anume aceste două țări s'au legat între ele ca să lupte împreună în contra bolșevismului. Decurând, cu prilejul călătoriei lui Mussolini la Berlin, înțelegerea dintre cele două țări, s'a făcut deplină. Cei doi conducători de popoare, Hitler și Mussolini, au desbătut pe larg toate punctele înțelegerii. Germanii s'au și pus la treabă. Ministrul propagandei, Dr. Goebbels, a pornit să lumineze poporul german arătându-i care este adevărata primădie comunistă. S'a deschis o mare expoziție, unde au fost aduse fotografiile și

alte dovezi grăitoare pentru traiul nenorocit din Rusia de azi.

Se arată în această expoziție toate relele și minciunile comunistilor, pentru ca poporul să vadă și să cunoască, așa cum sunt, adevăratele stări de lucruri.

Tot acolo s'au pus la vedere publicului fotografii și măturii asupra binelui și omeniei aduse de fascism în Italia și de Hitler în Germania.

Odată cu această expoziție, vor porni în lungul și'n latul țării tineri anume pregătiți, ca să ducă până în cele mai depărtate colțuri, cuvântul conducătorilor dela Berlin.

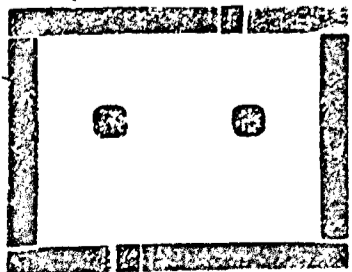
—o—

Multe sfințiri de biserici, — multe inimi întoarse spre Domnul

Afară de sfințirea bisericii minunate dela Tămășești, al cărei chip îl arătam în alt loc, în aceeași zi, Duminecă în 14 Nov. Înalt Pr. Sf. Sa Metropolitul Nicolae dela Sibiu, sfințea biserica Bărăști (lângă Hațeg, jud. Hunedoara), fiind aceasta a 6-a sfințire, cu cea dela Tămășești, a 7-a, numai în toamna aceasta și numai în Arhiepiscopia de Sibiu.

Peste tot locul, înaltul

Semnul pentru alegeri a partidului „Totul pt. Țară” (LEGIUNEA)

adeacă fereastră, cu două puncte, ca doi ochi vii, în ea.

Păstor a fost primit de popor cu bucurie și ascultare mare, și luminatele povești sufletești pe cari În. Pr. Sfinția Sa le revarsă cu belșug ascultătorilor, erau prinse cu credință în inimile tuturor.

În alte episcopate, tot cam așa, se zidesc și renoiesc biserici multe, sfințirile lor fiind fericite prilejuri de arătare a bunelor simțăminte ale poporului.

Toate laolaltă ne sunt o plăcută dovadă, că, după zvăpăierile cari după război cam cuprinseseră multe capete și răciseră multe inimi, mulțimea celor buni și drepti în socotelile lor asupra vieții, se întoarce spre Domnul, caută de nou calea singurei mulțumiri și păci, pe care o avem pe pământ: Calea spre Dumnezeu și sfântă casa Lui.

—o—

NOUTATI

Președintele partidului „Totul pentru Țară” ing. CLIME însoțit de alți comandanți legionari, și de dl. Senator Legionar Prof. Ion Zelea CODREANU, vor cerceta în zilele următoare multe comune fruntașe prin țară, fiind adunări.

Să-i primească legionarii și foști Români, cu dragoste și încredere, ca pe vestiții de mai bine!

— În 18 și 19 Nov. vor fi în jud. Ialomița; în 21 Nov. în Ploesti; în 24 Nov. plecare spre Târgoviște, în 25 prin jud. Dâmbovița, cu dl. Bănică Dobre.

Iar după asta vin în jud. Arad, anume: în 26—30 Nov. adunare în orașul Arad și în județul Arad; în 11 și 12 Dec. în Bihor și Cluj. — Vom da știri mai apropiate.

Troiță legionară la Rebra-mare. Duminică 14 Oct. în comuna Rebra-mare după sfințirea Bisericii, Pr. Sf. Sa Episcopul Hosu, înconjurat de un sobor de preoți, a sfințit troița ridicată de legionarii din acea comună. În cuvinte frumoase, a vorbit despre însemnătatea Crucii întru apărarea creștinătății. Apoi camarad. Eremei a făcut o scurtă dăruire de seamă despre munca depusă pentru înălțarea acestui simbol creștinesc și a mulțumit Pr. Sf. Sale pentru bunăvoința de a o fi sfințit. E întâia Troiță lucrată de legionarii de aci și sfințită de Pr. Sf. Sa.

La sfințire au luat parte numeroși țărani și legionari din satele vecine iar dela Cluj a sosit Cdt Vereș fostul preș. al centrului studențesc.

După sfințire legionarii au avut o întrunire publică unde camaradul șef de județ Costea a dat lămuriri privitor la lupta electorală, la comerțul legionar și la strângerea fierului.

Și asta? — La Călan (Jud. Hunedoara) e director al fabricii de fier un domn Filip Colianu, cărui nu-i place că legionarii adună fierul vechiu și a dat poruncă fabricii să nu mai vândă Românilor nici o unealtă, până nu aduc la fabrică atâta fier vechiu, cât de grea e unealta ce le trebuie.

În felul acesta vor să împedecă mersul fierului vechiu la Legiune. Dar, nu vor izbiți. Legionarii sunt harnici și își înțeleg datorința. Până la 10 Nov. adunaseră la comandantul lor din Hunedoara 1100 kilograme de fier vechiu și până la 16 Nov. alte 900 kgr. Și tot vin.

Oprește căpeteniilor fabricii dela Călan, arată ce bine știut Căpitanul ce face, când a pornit această mișcare.

Tren sburător. Vestita fabrică de aeroplane „Junker” din Germania a dat gata o mașină sburătoare ca nealta; pentru dus călătorii.

În acest aeroplan care va sbură pe linia ce unește Ber-

linul cu orașul Stockholm (capitala Svediei), încap, în bună voie, 40 oameni, deosemeni o mare încărcătură de pachete și alte lucruri ale călătorilor. Un adevărat tren zburător.

Fântână legionară, cu troiță, în com. Galeș (Jud. Hunedoara). În mica comună de 25—30 de fumuri, legionarii au lucrat cu mâinile lor o fântână din beton, de toată frumusețea. Ca podoabă, alături au pus o minunată troiță, grăind și una și alta de frumusețea sufletului țăranelor legionari.

Sfințirea a fost făcută, la 7 Nov. de 3 preoți în frunte cu Păr. Tarcea — ajutor comandant legionar — care într-o însuflețită cuvântare a arătat răul comunist pentru creștinătate și că o țară care se adăpostește la umbra sf. cruci, și a sufletului legionar dărz și tare în credință, cum e în țara noastră, aceasta va fi ferită de nenorocirea comunistă.

După sf. slujbă, pâr. Băilă, șeful plasei Hunedoara, a ținut o ședință de cuib model, după care legionarii și simpatizanții s'au îmbrășțiat în cea mai bună ordine și cu sufletele mai bine oțelite pentru luptă și înfruntarea dușmanului.

Ziua aceasta a fost o rară sărbătoare pentru acea micușă comună.

De pe Valea-Horincei (Covurlui) ni se scrie că 30 de legionari și simpatizanți, cu 10 care, sau pus sub comanda leg. Sterică N. Dabița, la 1 Nov. pe lucru și au astupat cu hărnicie rară, o groapă mare ce se făcuse rupând drumul și împedecând de vreo 2 luni circulația pe drum între satele Comănești și Cristești. Fusesse la fața locului și Prefectul și alți domni mari și spuneau că nu pot face repararea, că ar trebui vre-o sută de mil de lei, pe cari județul nu-l are. Legionarii au făcut repararea fără, nici o mie de lei.

Dar, lucru de necrezut! spre seară când lucrul era gata, a venit sergentul de jandarmi din Gănești și a scris pe foști legionarii cu numele, spunând că-l va da în judecată că de

ce au lucrat și au cântat lucrând. S'o mai vedem și pe asta.

— La st. Mihail și Gavril s'a făcut parastas pentru morții martirii Moța și Marin și Generalul Cantacuzino. A urmat ședință frumoasă condusă de cam. șef al sect. Oancea, Nic. Antoche.

Acum cam. Sterică Dabița, șef c. Valea Horincei, cu cam. Gh. Velle, șef c. „Horia” și cam. Bogatu și St. Antoche, sapă cu zor o fântână în mijlocul com. Comănești, unde e mare lipsă de apă.

I. N. Dabița.

Ce lapte de laudă pentru hărnicia legionară!

„Tribuna Voluntarilor” se numește o foaie nouă ce se redactează la Timișoara, cu scopul de a apăra grijile voluntarilor veniți din Rusia și din Italia și intrași în șirele luptătoare române pentru izgonirea Ungurilor, precum i-au și izgonit, înfrând biruitoari chiar în Budapesta.

Foia e scrisă cu gânduri bune. Voluntarilor le e de folos. — Un lucru ne-am îngădui să întrebăm: De ce se lipărește această foaie luptătoare pentru drepturile Românilor și dorind sporirea și înțărirea lor în toate, — la topografia străină „Pallas” din Timișoara. E un ajutor străinilor a rămânea tari între noi, ceea ce nu poate fi gândul, dorul voluntarilor, însuflețit luptători pentru românism în anii mândriei lor.

Oameni slabi sunt cei cari îngăduie aceste stări de lucruri. Iată cari: Dreptul de vânzare de tutun, și dau deregătorii țării cele cari au grija aceasta. Dacă acele deregătorii ar fi la culmea datoriei lor — acele prăvălii. cari dau puțina de trai stăpânilor lor, — ar fi ajuns în acești 20 de ani de stăpânire românească, să dea pâne la mil și mil de Români.

Dar, din păcate, suntem departe de așa ceva. Iacă o pildă strigătoare: În Timișoara din 66 de prăvălii de vândut tutun și chibrite și timbre, NUMAI 3 (trei) LE AU ROMÂNII! Pe alurea tot așa.

Așa nu „românizam” noi orașele! Ne trebuesc oameni noi, cu altă simțire!

—o—

Nu se potrivește
socoteala

— Banii pentru coșniță sunt prea puțini? În cazul acesta trebuie înlocuit un prânz printr'o cafea bună și nutritivă. Laptele, aromaticul și gustosul Kathreiner și Veritabil Franck sunt atât de iofțini, încât la fiecare masă cu cafea, se face economie de banii